

Mellemlag efter den anden. De kan ogsaa blive enige om at lette Beskatningen paa de store Aktieselskaber og vælte Byrden over paa Byernes Mellemlag. Men kan de blive enige om en Toldlovgivning? Kan de blive enige om den Importregulering, der tales saa meget om? Denne Uenighed skal dækkes, den vil de Konservative dække.

Jeg vil nu til Slut spørge den højtærede Statsminister om, hvad Virkning Importreguleringen har haft. Der har været talt saa meget om Ophævelse af den Importregulering, som blev gennemført for Skotøj og Cigarer; men nogen officiel Meddelelse har Partiernes endnu ikke faaet om, hvad der skulde foranledige Ophævelsen af denne Importregulering. Partiernes er blevet tilkaldt til Forhaandsmeddelelser, da Lovforslaget skulde gennemføres; men de har ikke faaet nogen Meddelelse om, hvilke Virkninger den har haft ogsaa i Udlandet. Jeg ønsker at sige, at vi ikke vil være med til at skabe Vanskeligheder for vort største, men ikke vort eneste Erhverv, Landbruget; men man kan ikke se bort fra, at der er andre Erhverv end Landbruget, og det forekommer mig, at Regeringen skylder os Oplysning om, hvilken Katastrofe for vort Landbrug det da er, der kan ske ved Opretholdelse af Importreguleringen. Vi har ikke faaet nogen positiv Oplysning; men Erhvervslivet indenfor de to Brancher har et Krav paa at faa at vide, hvad Regeringen vil i dette Spørgsmaal, og det forekommer mig, at de har saa meget mere Grund til at kræve Oplysning om Regeringens Stilling, efter at der er kommet en ny Udenrigsminister og en ny Handelsminister. Den afgaaede Handelsminister, Hr. Rothe, har i en Artikel i „Berlingske Tidende“ den 13. Oktober meddelt, at han, den daværende Udenrigsminister og den nuværende Indenrigsminister i dette Spørgsmaal var uenige med den øvrige Del af Regeringen. Betyder da den nye Udenrigsminister og den nye Handelsminister, at Regeringens Program er Ophævelse af Importreguleringen snarest, eller hvorledes er Regeringens Stilling paa dette Omraade? Det er nødvendigt, at de paagældende Erhvervsgrene, som jo skal indrette sig paa mere end Dagen og Vejen, faar Klarhed over, hvilken Stilling Regeringen, det nye Ministerium Neergaard, indtager overfor Importreguleringen.

**Kayser:** Efter de Udtalelser, der faldt fra den socialdemokratiske Ordfører (L. Rasmussen) om, at naar Ordførernes Talerække var færdig, vilde Socialdemokratiet indbringe et Forslag til en Dagsorden, som

altsaa midlertidigt vil standse Finanslovedebatten, forekommer det mig, at der er Grund til at fatte sig i saa stor Korthed som muligt, navnlig da jeg ogsaa har den Følelse, at der er mere Ønske om at faa fremmet den Side af Sagen end Debatten om de enkelte Punkter paa Finansloven. Der er for mig ogsaa forholdsvis liden Anledning til at være vidtløftig, da min Stilling er akkurat den samme, som den har været den Tid, jeg har været Medlem af dette høje Ting, og min Handlemaade og min Stilling til Sagerne vil være præget af ganske det samme, som den har været hidtil. Jeg staar fremdeles som Ordfører for Erhvervspartiet, der ikke har forandret sit Program, og ønsker fremdeles som hidtil at arbejde med de borgerlige Partier. Vort Grundlag er Opretholdelse af den personlige Ejendomsret og den selvstændige Næringsdrift saavel som Opretholdelse af passende Værn for Danmarks Næringsveje mod Udlandets Angreb i Form af Overproduktion og Eksportpræmier.

Jeg har derfor med Tilfredshed hørt de forskellige Udtalelser fra de Partiers Side, som jeg nærmest slutter mig til, ligesom jeg ogsaa ganske kan slutte mig til den Udtalelse af den højtærede Statsminister i hans korte Programtale, at den nye Regering vil følge den samme Retningslinie som den tidligere. Jeg er ogsaa velfornøjet med den Udtalelse af den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, at Bestræbelserne fremdeles maatte gaa ud paa borgerligt Samarbejde med Balance og Skatternes Nedsættelse. Det slutter jeg mig gerne til; men jeg vil dog rigtignok tilføje, at jeg meget vilde ønske, at der maatte blive mere Fart hen imod Opnaaelsen af dette Maal end hidtil. Det forekommer mig, naar vi ser hen til de hidtil afsluttede Statsregnskaber, at vi er gledet længere bort fra den saa meget ønskede Balance. Jeg har imidlertid ikke opgivet Haabet om i den Henseende at vinde frem, og jeg vil gerne udtale Ønsket om, at det maatte kunne gaa hurtigt.

Jeg er ogsaa enig i den Udtalelse, den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Pürschel) fremsatte, om det ønskelige i, at vi fik et ringere Antal Love. Ikke alene for Juristernes Skyld — om end det kan være slemt nok, at heller ikke Juristerne kan overkomme at finde ud af de mange Love —, men baade for Samfundet, for Borgernes og maaske ikke mindst for Rigsdagens Medlemmers Vedkommende forekommer det mig, at vi har været overvældet af Lovgivningsarbejde, og det,